

Jair Melchior ved mindehøjtidelighed for ofrene den 7. oktober

Taler

Jair Melchior
Overrabbiner

Dato

7. oktober 2024

Sted

Københavns Synagoge,
Krystalgade

Et par dage efter 7. oktober mødte jeg en journalist ved et tilfælde. Han spurgte mig, hvordan jeg havde det. Jeg svarede ham, at jeg har den her følelse af, at jeg har brug for at råbe. Højt. Han så muligheden for en god historie og spurgte: "Hvad er det, du vil råbe?"

Jeg indså, at jeg ikke anede det.

Jeg tror, det er en følelse, som næsten alle af os har haft siden 7. oktober. Der er ingen ord til at beskrive smerten, sorgen, vreden og hjælpeløsheden. Da jeg læste Ninas vidnesbyrd i går, fortærede sorgen mig med det samme.

Men så dukkede en stråle af lys og optimisme op. Nina beskrev ikke bare massakren; hun beskrev det smukke liv, de havde i Nir Oz.

Historien om 7. oktober kan fortælles på mange forskellige måder. Vi kan fokusere på ondskaben og de forfærdelige handlinger begået af Hamas den dag. Vi kan fortælle historien om de israelske myndigheders utilstrækkelighed til at beskytte og tage sig af dets borgere.

Men samtidig kan vi fortælle historien om de hundredvis af helte, der netop den dag handlede og værnede om livets hellighed.

Vi kan fortælle historien om et civilsamfund, der formåede at træde ind og være der for hinanden, hvor end det var nødvendigt.

Vi har lige fejret Rosh Hashanah i sidste uge. Det officielle religiøse navn på Rosh Hashanah er Yom HaZikaron, mindedagen. Og vi jøder har en meget lang hukommelse.

Historien om vores liv er ikke en liste over ting, der skete for os. Det er hukommelsen og historien, vi skaber og vælger at fortælle. Vi kan ikke kontrollere historiens gang, men vi kan kontrollere den måde, vi fortæller vores historie på.

Historien om 7. oktober er ikke afsluttet, og det vil tage os mange år at forstå, hvad der skete, og hvad det betyder. Lige nu, i disse mørke dage, husker jeg min bedstefar Bent Melchior's ord: Hvis du ikke kan se lyset for enden af tunnelen, er det, fordi tunnelen har et sving.

Og nu ved jeg, hvad jeg vil råbe: G-d, jeg kan ikke forstå, og jeg kan ikke acceptere, men jeg opgiver ikke håbet. I aften mindes vi ofrene for 7. oktober. Men det er ikke et mindesmærke. 7. oktober sluttede aldrig.

101 gidsler, mange af dem i live, lever stadig i 7. oktobers rædsler, så jeg beder jer alle om at rejse jer til en bøn om hurtig løsladelse af alle gidslerne.

Kilde

Altinget.dk

Kildetype

Oversættelse

Tags

Mindetale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jair-melchior-ved-mindehojtidelighed-for-ofrene-den-7-oktober>